

de verenigde verenigingen

Diversiteit in het middenveld, middenveld in diversiteit.

Visietekst de Verenigde Verenigingen

Februari 2006

Het middenveld stimuleert, ondersteunt en organiseert van oudsher diversiteit. Het heeft op die manier, meer dan welke instelling ook, bijgedragen tot maatschappelijke, culturele en politieke participatie, en dus tot een meer open, leefbare samenleving waarin meer mensen toegang hebben tot respect, waardigheid en geluk.

1. Het middenveld in zijn diversiteit

Elk heeft het recht zich te verenigen of zich aan te sluiten bij een vereniging van zijn keuze. Het bindend element kan verschillen van vereniging tot vereniging. Er zijn bijvoorbeeld verenigingen op basis van een gemeenschappelijke doelstelling (sport, ontwikkelingssamenwerking,...) en er zijn verenigingen van mensen die een gemeenschappelijke eigenheid hebben en/of zich in een gelijkaardige maatschappelijke situatie bevinden (vb. vrouwenverenigingen, ouderenverenigingen, verenigingen van allochtonen, van armen, van holebi's), verenigingen van mensen met een gemeenschappelijke ideologische of levensbeschouwelijke invalshoek (vb. katholieke, socialistische of vrijzinnige verenigingen). Vele verenigingen combineren verschillende van die bindende elementen (vb. christelijke jongerenvereniging, socialistische vakbond, vrouwelijke sportclub).

Al deze verschillen maken het middenveld tot een divers kleurenpalet, met alle tinten en schakeringen die de maatschappij rijk is.

We beschouwen deze diversiteit als een rijkdom en een bron van ontmoeting. Deze verenigingen zijn immers geen geïsoleerde eilanden. Ze interageren voortdurend met elkaar, op verschillende niveaus en met verschillende doelstellingen. Op lokaal niveau werken verenigingen van allerlei slag samen voor het nastreven van overkoepelende doelstellingen. Op landelijk niveau zorgen verschillende koepels en steunpunten voor ervaringsuitwisseling en samenwerking van verenigingen binnen eenzelfde sector, vb. vrouwenraad, jeugdraad, steunpunt sociaal-cultureel werk, federatie van organisaties voor volksontwikkelingswerk,... Andere samenwerkingsverbanden of platformen verzekeren dan weer de samenwerking en uitwisseling tussen verschillende sectoren, vb. de Verenigde Verenigingen.

De verenigingen van kansengroepen en minderheden nemen in dit middenveld een bijzondere plaats in. De ervaring toont immers dat ze een belangrijke rol kunnen spelen in het emancipatie- en integratieproces van deze groepen. Ze bieden mensen een eigen plaats, waar ze hun

eigenheid en hun capaciteiten kunnen ontdekken en ontplooien, om vandaaruit tot een meer vruchtbare interactie te komen met de rest van de samenleving. Deze verenigingen zijn daarom baanbrekers om tot een gelijkwaardige deelname in de samenleving te komen en ze vormen een brug tussen deze groepen en de rest van de samenleving.

Voorstel 1: De verenigingen van kansengroepen en minderheden moeten erkend worden en zich voldoende sterk kunnen ontwikkelen tot volwaardige gesprekspartners. Dat vereist voldoende tijd en structurele middelen voor opbouw van structuren en deskundigheid.

2. Diversiteit in het middenveld

De diversiteit van het middenveld is niet voldoende. Het is ook belangrijk om verschillende vormen van diversiteit binnen te brengen in de verschillende verenigingen zelf, uiteraard met respect voor de eigenheid van elke vereniging. Het verenigingsleven wil zich openen voor meer groepen en wil hun stem aan bod laten komen binnen de eigen organisaties. Dit biedt kansen op ontmoeting en samenwerking. Zo kan de invloed vergroten van kansengroepen, minderheden en alle mensen of groepen die maatschappelijk minder sterk staan. Zo kan beter rekening gehouden worden met hun belangen en noden. Door diversiteit en betrokkenheid binnen het verenigingsleven ontstaat meer begrip en kan men elkaars verschillen leren waarderen en ermee omgaan.

Voorstel 2: Om hiertoe te komen is er niet enkel nood aan goede wil, maar ook aan goede werkmethodes. Verenigingen zijn vragende partij voor instrumenten en goede praktijken om meer diversiteit te kunnen realiseren en beter met diversiteit te kunnen omgaan. Zij ontwikkelen hiervoor zelf initiatieven en wisselen kennis uit.

Voorstel 3: Ze verwachten hier ook impulsen van de overheid. De betrokken steunpunten, moeten dit als een kernopdracht krijgen en er op afgerekend worden.